

РЕШЕНИЕ

№ 34745

гр. София, 09.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4130** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 26, ал. 6 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя, по жалба на В. Е. Б. против Разпореждане № 4505-40-151/17.03.2026 г. на директор на Фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" в Националния осигурителен институт, с което е отпуснато изплащане на гарантирано вземане на основание чл. 26, ал. 1 от ЗГВРСН в размер на 4253 евро и 19 цента, в частта в която е отказано изплащане на гарантирано вземане за периода 30.11.2024г.- 31.05. 2025г.

С жалбата, се твърди, че неправилно е прието, че липсват доказателства за начислени и неизплатени възнаграждения след 30.11.2024г. твърди, че такива са начислени, но неизплатени, прилага банкови извлечения и справка от НАП. Исква от съда отмяна на разпореждането и задължаване на фонда да изплати полагащите се гарантирани вземания за посочения период.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява, представлява се от адв. А., който поддържа жалбата и претендира разноските по производството.

Ответник – директор на Директора на Фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" в НОИ чрез юрк. В. оспорва жалбата. Развива съображения по съществуването на спора за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за

установено следното от фактическа страна:

Със Заявление-декларация №GV- 21-[ЕГН]/08.10.2025г./л.39-40/ жалбоподателката Б. е поискала отпускане на гарантирано вземане. На осн. чл. 21 ал.1 от ЗГВРСНР е възложена проверка от контролните органи на НОИ на осигурителя „Ниро Сървис“ ЕООД с предходно наименование „Некст Баскет Сървис“ЕООД за начислени, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения, дължими от работодателя. Резултатите от проверката са отразени в Констативен протокол №КГ-5-21-0212298/22.01.2026г.

Изготвен е и Констативен протокол № КП-5-21-02122919/22.01.2026г. след извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване за начислени, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения, дължими от работодателя по КТ и други нормативни актове. Видно от констатациите в същия считано от 04.06.2025г. „Некст Баскет Сървис“ ЕООД е с ново име- „Ниро Сървис“ ЕООД и управител С. Б. Х. и едноличен собственик на капитала „НБ Софтуер“, ЕИК[ЕИК].

Жалбоподателката била служител в "Некст Баскет Сървис"ЕООД с управител И. П. Г., териториално звено „Н. Баскет сървис-труд.дог“ на длъжност „специалист, тестване софтуер“, като на 22.04.2025г. трудовото й правоотношение било прекратено, видно от представена по делото Заповед №01/22.04.2025г. на осн. чл. 327 ал.1 т.2 от КТ /л.9/.Същата е била назначена с трудов договор №30/01.02.2024г. и постъпила на работа на същата дата, сключено е допълнително споразумение на 01.04.2024г. касаещо размера на основното трудово възнаграждение.

Дружеството е обявено в несъстоятелност с решение № 1277/11.09.2025г. на СГС, вписано в ТР на 11.09.2025г. Установено е, че има подадени уведомления за сключени трудови договори с 80 лица, има подадени данни по реда на чл. 4 ал.4 от КСО за лица по трудово правоотношение за периода м. 05.2023г.-м. 10.2025г., както и че има данни за внесени осигурителни вноски от м.05.2023г. частично до м. 07.2023г.

От информация от НАП се установява, че периодите до които са извършени плащания от страна на дружеството за задълженията като осигурител са както следва: Данък върху доходите за физически лица-до м.09.2023г., Фонд ДОО – до м. 07.2023г. частично, НЗОК- до м. 07.2023г. частично Фонд ДЗПО до м. 07.2023г. частично. На дружеството е извършена проверка от ИА „ГИТ“ като е констатирано, че са налице неизплатени задължения за трудови възнаграждения, дължими за периода юни-октомври 2024г. към повече от една трета от работниците.

От личен контакт с управителката С. Х. и от представена собственооръчно съставена декларация от 18.12.2025г. се установява, че същата не съхранява трудовоправна и счетоводна документация за сключени трудови договори на „Ниро Сървис“ ЕООД, такава не й е била предавана при прехвърляне на дружеството, както и че не знае да има назначени служители, няма представа кое лице подава данните към НОИ и НАП.

Изготвена е справка за В. Б. изцяло въз основа на представената ведомост за заплати и банкови извлечения, събрани при проверката от ИА „ГИТ“.

Разпореждането е връчено на жалбоподателката на 18.03.2026 г., жалбата срещу него е подадена на 01.04.2026г.

С оглед на фактическите установявания, съдът намира, че жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирана страна, имаща право и интерес от оспорването, доколкото процесното разпореждане е неблагоприятно за нея, в прекузивния 14-дневен срок от съобщаването.

Административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 26, ал. 1 от ЗГВРСНР, при спазване на административнопроизводствените правила, уредени в ЗГВРСНР.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗГВРСНР право на гарантирани вземания по този закон имат работниците и служителите, които са или са били в трудово правоотношение с работодателя по чл. 2, независимо от срока му и от продължителността на работното време. Ал. 2 посочва, че лицата по ал. 1 могат да ползват права по този закон, при условие, че работодателят е осъществявал дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежеспособността, съответно свръхзадължеността, посочена в решението по чл. 6.

Съгласно чл. 6 от ЗГВРСНР правото на гарантирани вземания за работниците и служителите по чл. 4, ал. 1 възниква от датата на вписване в търговския регистър на съдебното решение за: 1. откриване на производство по несъстоятелност; 2. откриване на производство по несъстоятелност с едновременно обявяване в несъстоятелност; 3. откриване на производство по несъстоятелност, постановяване на прекратяване дейността на предприятието, обявяване на длъжника в несъстоятелност и спиране на производството поради недостатъчност на имуществото за покриване на разностите по производството.

Правото на гарантирано вземане се упражнява по реда на чл. 25 от ЗГВРСНР с подаване на заявление-декларация по образец до териториалното поделение на Националния осигурителен институт по седалището на работодателя в 3-месечен срок от датата на вписване на решението по чл. 6 или от датата на информиране на работниците и служителите от българския работодател за обстоятелството, че е открито производство по несъстоятелност по реда на законодателството на друга държава.

Контролните органа на НОИ извършват проверка по реда на Инstrukция №1/03.04.2015г. относно изготвените справки от работодателя. Тъй като работодателят в конкретния случай не е представил справка, то справки са изготвени от НОИ в производството по проверка на дружеството, като са ползвани данни от проверките на НАП и ИА“ГИТ“.

Чл.22 ал.1 от ЗГВРСНР разписва, че работниците и служителите имат право на гарантираните вземания, които са в размер на 6 начислени, но неизплатени месечни трудови възнаграждения и парични обезщетения през последните 36 месеца, предхождащи месеца, в който е вписано решението по чл. 6 / в случая до 31.08.2025г., предвид вписването на несъстоятелността на 11.09.2025г./, а максималният размер на гарантираните вземания се определя всяка година със Закона за бюджета на ДОО. Следователно работникът/служителят има право на определено по размер гарантирано вземане, което може да не покрива цялата сума, която му се дължи от работодателя. Поради това е предвиден чл. 30 от ЗГВРСНР , според който лицето може да претендира остатъка от сумата, която му се дължи по друг законов ред- в производството по несъстоятелност.

От посочената нормативна уредба и предвид събраните по делото доказателства, се установява, че Б. е била в трудови правоотношения, както и че дружеството – работодател е осъществявало

дейност 12 месеца преди датата на неплатежоспособността. Датата на вписване на решението за откритото производство по несъстоятелност е 11.09.2025г. Това се потвърждава от представените по делото доказателства, както и от вписаните обстоятелства, отразени в Търговския регистър. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗГВРСНР гарантираните вземания на работниците и служителите по чл. 4, ал. 1 са в размер на последните 6 начислени, но неизплатени месечни трудови възнаграждения и парични обезщетения през последните 36 календарни месеца, предхождащи месеца, в който е вписано решението по чл. 6.

В случая органът се е позовал на първични счетоводни документи – ведомости за заплати за периода м. 04.2024- м. 11. 2024г., представени пред ИА“ГИТ“от работодателя, вкл. платежни нареждания и банкови извлечения. За начислени, но неизплатени трудови възнаграждения след датата 30.11.2024г. няма данни. В настоящия случай следва приоритет да се даде на първичните документи, които са представени пред ИА“ГИТ“ и въз основа на които е издадено оспореното разпореждане.

Жалбоподателката е представила по делото Удостоверение от НАП, че има данни за осигуряването за период от м.01.2024г. до м. 06.2026г., от която е видно, че „Ниро Сървис“ ЕООД е осигурявало лицето до м. 04.2025г., когато е било прекратено трудовото й правоотношение, след тази дата лицето е осигурявано от друго дружество. Представена е и СИЕ, изготвена по търговско дело 594/2025г. , което е прието от съда , но същата не може да служи като доказателствено средство в настоящето производство, тъй като от една страна е възложена по друго съдебно дело и следователно по настоящето такова е негодно средство за изясняване на спорни обстоятелства, и позоваването на такава би нарушило принципа на непосредственост и правото на защита на страните, а от друга страна - не изяснява въпроси, свързани с спора, който е предмет на разглеждане по това дело.

Информацията по чл. 5 ал. 4 от КСО, съдържаща се в справката от НАП е електронно подадена от работодателя (осигурителя) чрез Декларация образец № 1, поради което справката няма обвързваща материална доказателствена сила за истинността на самите данни, съдържащи се в нея. Съдът не е обвързан с отразеното в нея и я преценява с оглед на всички останали доказателства по делото. По тези съображения представените от жалбоподателката писмени справки не могат да оборят първичните документи, послужили за издаването на оспореното разпореждане и да наведат на различни от направените в него изводи. Отделно от това, видно от приложените банкови извлечения, единственото издадено на 15.11.2024г. е от наредител „Некст Баскет“ АД, а последващите са с наредители други дружества, които нямат отношение към спора.

Разпореждането е издадено и в съответствие с целта на закона, материалнозаконосъобразно е и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения на правилата.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, които съгласно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ съдът определя на 200лв./102,25 евро/

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Е. Б. против Разпореждане № 4505-40-151/17.03.2026 г. на директор на Фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" в Националния осигурителен

институт в оспорената му част.

ОСЪЖДА В. Е. Б. да заплати на НОИ сумата от 102,25 евро/сто и две евро и двадесет и пет цента/ разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: